

HĂ•DEJTE - VZPOMĂ•NEJTE - URĂŒITĂš ZNĂ•TE!

PĂjtek, 17 prosinec 2021

DneĂjnĂ- hĂjdĂjnĂ- bude trochu jinĂ©. ChtĂ›la bych vĂjm pĂ™ipomenout jednu velice milou panĂ-, kterou - jak jsem pĂ™esv vĂjchni znĂjme - alespoĂ^ "tak trochu". VĂ›tĂjina z nĂjs se dozajista setkala s jejĂ-m dĂ-lem - ale nebudu uĂ¾ vĂ-c napovĂ-dat.... Budu rĂjda, kdyĂ¾ si na ni vzpomenete. O svĂ©m soukromĂ- moc nemluvila, ale jednou zhodnotila svoji neskuteĂ•nou smĂlu v lĂjsce velmi otevĂ™enĂ: ā  Moje lĂjsky jsou pĂ™ehlĂ-dkou podivĂ-nĂ-, panoptikum gaunerĂ- nebo leckdy obojĂ- najednou.â  

Byla, Ā¾ila, jedna velmi hodnĂj dĂ-vka. Otec, Ā•eskĂ½ amerikanista, etnograf a lingvista ĂŒestmĂ-r L., byl znĂjmĂ½m autorem pracĂ- o Ā¾ivotĂ IndiĂjnĂ-. RannĂ© dĂ›stvĂ- proĂ¾ila v praĂ¾skĂ½ch VysokĂ•anech, a to byl tehdy okraj Prahy, periferie s koloniemi jak chudĂ½ch, tak i podezĂ™elĂ½ch lidĂ- z galerky.â  DĂ›cka z tĂ›chto vrstev se mnou chodila do Ąjkoly, sedĂ›la jsem vedle nich v lavici, břebentila s nimi o pĂ™estĂvkĂjch. DĂ›ti uĂ›enlivĂ pochytlĂ-, co nemajĂ-, a tak jsem zĂ-skala zĂjklad. PozdĂ›ji jsem se nauĂila naslouchat Ā•eskĂ© vĂ½Ă™eĂ•nosti vĂjude a vĂ¾dycky." Pak pĂ™iĂjlo gymnĂzium, potĂ© studiovala francouzĂjtinu na soukromĂ© jazykovĂ Indikole. NĂjslednĂ nĂ›mĂ•inu a po vĂjlce i francouzĂjtinu. Od r.1943 byla zamĂ›stnĂna na magistrĂtu v Praze, po vĂjlce studovala na FF UK estetiku a jiĂ¾ zmiĂ›ovanou francouzĂjtinu. PravidelnĂ pĂ™ispĂ-vala do periodik StudentskĂ½ Ā•asopis, O knihĂjch a autorech, Svoboda, SvobodnĂ© slovo, PrĂjce, KvĂ›ty, Vlasta aj.

Je vĂjak znĂjmĂj pĂ™edevĂjĂ-m jako

spisovatelka (zaĂ•ala

psĂjt v sedmnĂjcti letech)

- jednak historickĂ½ch prĂžz, kde pĂ™evaĂ¾uje lyrizovanĂj kresba prostĂ™edĂ-. VĂ›tĂjinou Ā•erpĂj z antickĂ½ch dĂ›jin - a takĂ© psala knihy psychologickĂ© o citovĂ½ch problĂ©mech souĂ•asnĂ© Ā¾eny, knihy s kriminĂjnĂ-zĂjpletkou, dĂ›vĂ•- romĂjny a dobrodruĂ¾nĂ© povĂ-dky, pĂ™eloĂ¾ila celĂ© dĂ-lo francouzskĂ©ho bĂjsnĂ-ka Francoise V a aforizmy Francoise de la Rochefoucaulda, dvoĂ™ana LudvĂ-ka XIII. a LudvĂ-ka XIV.

JejĂ- vlastnĂ- tvorba byla zamĂ›tĂmena pĂ™edevĂjĂ-m na obdobĂ- antiky, ale napsala i detektivky a knihy pro mlĂjdeĂ¾. JejĂ- jazykovĂj vĂjeobsaĂ¾nost, malebnost, byla Ā¾asnĂj.

â  Spisovatel by mĂ›l znĂjt svoji mateĂ™Ăjtinu ve vĂjech jejĂ-ch rovinĂjch. Hranice mezi jadrnostĂ- a sprostotou, expresivitou a vulgĂrnostĂ-, oplzlostĂ- - v Ā¾ivotĂ nenĂ- univerzĂjnĂ-, jednostejnĂj. Jsou hranice Ā•asovĂ©: u nĂjs leĂ¾ela jinde za prvnĂ- republiky, jinam se posunula po druhĂ© svĂ›tovĂ© vĂjlce. JeĂjtĂ hloubĂ›ji se propadla za komunistickĂ© Ā©ry. DĂje existuje hranice individuĂjnĂ-, a tu mĂj jinde vdova po univerzitnĂ-m profesorovi, a jinde kopĂjĂ• kanalizace. Mez pĂ™Ă-pustnosti se rĂ-znĂ- u celĂ½ch sociĂjnĂ-ch skupin: jinĂj je v kIĂjĂjtěĂ™e klarisek, jinĂj v gangu lupiĂ•Ă- a v kriminĂjle. A prĂjvĂ s touto skupinou kriminĂjnĂ-kĂ- mĂjme co do Ā•inĂnĂ- ve VillonovĂ½ch BaladĂjch v Ā¾argonu. TĂ-m se dostĂjvĂjm k hranici dalĂjĂ-, literĂjnĂ-. DomnĂ-vĂjm se, Ā¾e v souĂ•asnosti je i v literĂjnĂ- Ā•eĂjtinĂ dovoleno uĂ¾Ă-t hodnĂ odvĂjĂ¾nĂ©ho vĂ½razu. Hranice Ā°nosnosti spoĂ•vĂj podle mĂ› tĂ›snĂ pod tĂ›mi opravdu nejdrsnĂjĂjĂ-mi vĂ½razy z oblasti sexu. Ale kromĂ AeĂ•i literĂjnĂ- mĂjme i Ā™eĂ• mediĂjnĂ-, a tam, myslĂ-m, je nutnĂ© drĂ¾et se pĂ™Ă-snĂ Ä•eĂjtiny "mlĂjdeĂ¾i pĂ™Ă-stupnĂ©".

VĂ¾dycky byla - a zĂjmĂrnĂ -
"osamĂ›lĂ½ rvĂjĂ•". A jak sama Ā™Ă-kala:

â  Za

vĂjchno v Ā¾ivotĂ se platĂ-, tak jsem moĂ¾nĂj za literĂjnĂ- Ā°spĂ›ch zaplatila lĂjskou." MĂ›la smĂlu na muĂ¾e - ale pĂ™es nepĂ™Ă-zeĂ osobnĂ- na nĂ nezanevĂ™ela: â  MuĂ¾i jsou vĂ½bornĂ- kamarĂjdi, ale nemoĂ¾nĂ- partneĂ™i do Ā¾ivota. Ā eknu to natvrdo: DrtivĂ© vĂ›tĂjinĂ muĂ¾Ă sperma pĂ™eplavuje mozek. A ti, kteĂ™Ă- tĂ-mhle netrپĂ-, majĂ- neduhy jinĂ©; a Ā™ekla bych jeĂjtĂ horĂjĂ-. Jsou to intrikĂjni, introverti, lakovci, udavaĂ•i. KompenzujĂ- si to, co jim chybĂ- po erotickĂ© strĂjnce. ProstĂ> je to

nemožně chájska."

Jež- manželstvě nebylo
žádatelné.

ŽežHledání- manžela bylo
složitě. Musel to být kdo ke mně věkově podle mě, staršího nežna by rodiče
nesnesli. Musel mít akademický titul. Musel mě jak vypadat a vzhledem k tehdejšímu
bytové situaci to musel být někdo mimo Prahu. Jinak bychom neměli žádanci na byt
a bydleli bychom ve vilce s rodiči. A to by byly skandálny dnes a denně a rozvod
do poloviny roku. Takže tajenka tato křídla ovky byla velice pofiderná. Ale nakonec se
našel, mála jsem ho velmi rájda, ovšem povahově to neříkám. A pak - nejdříve toho
druhého poznáte, když se s něm rozvedete. Kdybyste s některým žádil třímicet let,
poznáte ho stejně ažž půl milionu.

Tahle panž- byla také skvělá
kuchařka, i když pravidelně vařila draze, pracně a nezdravě. Dlouho dodržovala
tradici, že každou svátku ženové dělovala s přáteli oslavila životního pro potřebu, i
jako litbu bohaté. Na dobroty k něm chodili třeba Jan Otášenářek a Jiří Marek.
Představte si, kteří ponoukali, aby napsala kuchařku, splnila přání ženě - kněžku plnou
nejen vaření, ale i vzpomínek - a vyprávění. K vaření patří porcelán a ona milovala
žicibulářské a látky ho sbírala.

A tak mála rájda řekla slo 13.

V jejím životě třináctka hrála
velkou roli, protože je původně děvčata, že se narodila ne 14.,
ale 13. dubna 1923.

OK,
užíváte?

To
je plno nájedly,

tak
pište do komentářů jej- křestní jméno.

d@niela